

СУПРУН Дар'я Миколаївна
кандидат психологічних наук, доцент,
докторант Національного педагогічного університету
імені М.П. Драгоманова

ЗАПРОВАДЖЕННЯ ІНШОМОВНОГО АСПЕКТУ В ПРОЦЕСІ ПРОФЕСІЙНОГО САМОЗДІЙСНЕННЯ ПСИХОЛОГІВ

В умовах глобалізації, інтеграції й ускладнення соціальної діяльності, значної кількості інформації, швидкого і постійного оновлення технологій психологі в правоохоронній системі можуть успішно здійснювати функціональні обов'язки тільки в тому випадку, якщо вони матимуть певні життєві ціннісні орієнтації, якості та здібності, що забезпечать стійкість їх розвитку, соціальну мобільність, творчу особистісну позицію та гнучку адаптацію до усіх трансформацій. Це обумовлює необхідність заміни традиційної, «знаннєвої» парадигми вищої освіти на нову, що більшою мірою відповідає актуальним і перспективним потребам як розвитку суспільства, так і потребам майбутніх фахівців досліджуваної категорії.

Беззаперечними є переваги компетентнісного підходу в царині освітньої діяльності, а саме: його концепція номінується у площині застосування знань та моделює процес пізнання, отже, є проектно-дослідницькою діяльністю теоретичного і практичного змісту; він уможлиблює практичне особистісно-діяльнісне навчання; він розглядається як засіб реалізації транс- та міжпредметної інтеграції. Таким чином, цей підхід є корелятом традиційних підходів у сучасній освіті. Науково обґрунтоване вирішення означених проблем детермінує переосмислення цілей професійної підготовки психологів в правоохоронній системі, їх реалізацію шляхом застосування компетентнісного підходу як засобу змістової її модернізації, оптимізації та інтенсифікації. Тож в контексті визначених пріоритетів необхідно дотримуватися поетапної реалізації професійної підготовки на компетентнісно орієнтованих засадах мегасистеми цілісного освітнього простору, де компетентнісний підхід розглядається як домінуючий вектор оновлення змісту вищої освіти в умовах багаторівневої підготовки кадрів [1, с. 7].

Психолог у правоохоронній системі має бути одночасно й носієм варіативності теоретичних і практичних знань та вмінь. Запорукою загального й професійного зростання молодого спеціаліста є виважене залучення до різних сфер самовиховання засобом формування належного рівня компонентів професійної підготовки з включенням іншомовного аспекту. В Україні актуальність цього питання викликана необхідністю модернізації зазначеної галузі, зокрема специфікою навчання в контексті інтернаціоналізації вищої освіти, та особливостями адаптації в умовах лінгвокультурного середовища.

Тенденції розвитку світового суспільства зумовлюють істотне посилення уваги до проблеми інноваційного (перетворювального) потенціалу особистості.

Сучасна психолого-педагогічна наука розглядає професійну сферу самоздійснення фахівця як інтеграцію загальних сфер самозростання людини: інтелектуальної, моральної, духовно-культурної у контексті трансформації професійної підготовки в умовах інтенсифікації та інтернаціоналізації вищої освіти, що забезпечується першочерговою вимогою включення до професійної підготовки іншомовного аспекту. Професійна підготовка, зорієнтована на самовдосконалення, спричинить поєднання взаємопов'язаних і взаємозалежних процесів: самовиховання як цілеспрямованої активної діяльності, що зорієнтована на формування і вдосконалення позитивних і усунення негативних якостей, та самоосвіти як цілеспрямованого процесу щодо розширення і поглиблення знань, удосконалення та набуття відповідних навичок та умінь. Саме такий концептуально-методологічний підхід до здійснення психолого-педагогічної професійної підготовки уможливить максимальне наближення до гармонійного розвитку особистості, що є запорукою самовдосконалення й обов'язковою передумовою професійного самоздійснення на конкурентоспроможному рівні стосовно вимог сьогодення. Вирішення означеної проблеми значною мірою обумовлене наявністю у майбутніх психологів внутрішньої мотивації до постійного самовдосконалення особистісних якостей та компетенцій (зокрема іншомовної), з урахуванням свідомого цілепокладання та самопроекування через свідому постановку та виконання професійних завдань вищого рівня складності.

Без вивчення міжнародного досвіду неможливо розвивати ефективну професійно орієнтовану вітчизняну систему підготовки психологів, зокрема іноземною мовою, яка була б адаптована до європейських норм і кращих світових освітніх стандартів. Отже, підтверджуються наявні суперечності між новими суспільними вимогами до компетентності фахівців-психологів в контексті європейської інтеграції та традиційним підходом до організації професійно орієнтованої підготовки психологів іноземною мовою. Відтак підготовка психологів потребує суттєвої науково обґрунтованої модернізації, зокрема запровадження окремих спецкурсів, тренінгів, майстер-класів іноземною мовою, що уможливить вирішення актуальних завдань щодо інтеграції до Європейського простору загалом та відповідність чинної системи підготовки кадрів досліджуваної категорії спеціалістів кращим світовим зразкам та провідним тенденціям зокрема [2, с. 2]. Реалізація іншомовної складової має забезпечити створення для особистості фахівця-психолога в правоохоронній системі стійких смисложиттєвих орієнтирів у мінливому світі, особистісний сенс професійної самореалізації саме у формі професійного самоздійснення.

Список використаних джерел:

1. Супрун Д.М. Професійна підготовка психологів в галузі спеціальної освіти: моногр. / Д.М. Супрун. – Київ: Вид-во НПУ імені М.П. Драгоманова, 2017. – 392 с.
2. Супрун Д.М. Management – a component of psychologists' professional training (Менеджмент – складова професійної підготовки психологів): навч.-метод. посіб. для студентів, слухачів магістратури та практикуючих психологів / Д.М. Супрун. – Київ, 2016. – 250 с.